

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 1 Kv 58/18/1100-58
EEČ: 2-7-824-2019

Bratislava 21.10.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor trestného oddelenia Krajskej prokuratúry Bratislava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

povolanie: nezistené

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona

štádium: pokus podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 31.10.2018 v čase približne o 7:00 hod. v Bratislave na Kadnárovej XXXXX v priestoroch kuchyne neoznačeného bytu, situovaného na pravej strane zvýšeného prízemí bytového domu, zozadu pristúpil ku svojej družke XXXXX, chytil ju za ruky a so slovami, nech ukončia spoločné trápenie, ju odtiahol do obývacej izby, kde po jej páde na zem ju prisadol tak, že ležala tvárou k podlahe, následne jej držal ruky za chrbtom a zároveň sa snažil zabrániť jej kriku o pomoc, pričom jej rukou striedavo zakrýval ústa a nos, avšak počas spoločného zápasu sa XXXXX niekoľkokrát vymanila z jeho úchopu a podarilo sa jej kričať o pomoc, ako aj otočiť sa tak, že ležala na chrbte, na čo ju ťahal za nohy do vedľajšej miestnosti pri jej súčasnej obrane zachytávaním o časti nábytku a od svojho konania upustil v okamihu, keď začul búchanie na vchodové dvere, nasledované ich násilným prekonaním a vniknutím do bytu susedom XXXXX, čím spôsobil poškodenú XXXXX, nar.

XXXXX, trvale bytom XXXXX, Kadnárova č. 78, pomliaždenie hlavy v temenej oblasti hlavy vpravo, odreninu na filtre pod nosom vľavo a na chrbtovej ploche nosa vľavo, ako aj krvné výrony v oblasti oboch ramien, na vnútornej ploche ľavého predlaktia, nad pravým laktom, na ľavom stehne a na ľavom kolene,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

Odôvodnenie:

Dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní bol zistený skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície uznesením zo dňa 31.10. 2018 pod číslom XXXXX2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že páchatel dňa 31.10.2018 v čase približne o 07.00 hod. v Bratislave na Kadnárovej ul. č. 78 v byte, ktorého vlastníkom je poškodená XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, Kadnárova č. 78, sa ju pokúsil usmrtiť a to tak, že k nej zozadu pristúpil, chytil ju za ruky a so slovami: „Ukončíme toto trápenie!“, ju násilím odtiahol do obývacej izby, kde ju zvalil na zem, prisadol ju, jednou rukou jej držal ruky za chrbtom a druhou rukou jej zakryl nos a ústa tak, že nemohla dýchať, pričom počas zápasu sa poškodenej podarilo niekoľkokrát vymaniť z úchopu páchatela a kričať o pomoc, avšak páchatel od svojho konania neupustil a neustále sa snažil poškodenej zakryť dýchacie otvory úst a nosa, pričom od svojho konania upustil až v okamihu, keď začul búchanie na vchodové dvere do bytu osobou XXXXX, nar. 06.05.1973 a jeho následnom násilnom prekonaní vchodových dverí, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej XXXXX zranenia a to exkoriáciu na nose, opuch tváre vľavo, modriny na predlaktí vpravo, hematómy na obidvoch ramenách a psychickú traumu.

Následne vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave uznesením vydaným pod rovnakým číslom zo dňa 01.11.2018 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe XXXXX (ďalej aj „obvinený“) pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 145 ods. 1, ods.2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 31.10.2018 v čase približne o 07.00 hod. v Bratislave na Kadnárovej ul. XXXXX v byte, ktorého vlastníkom je jeho družka - poškodená XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, Kadnárova č. 78, sa ju pokúsil usmrtiť a to tak, že k nej zozadu pristúpil, chytil ju za ruky a so slovami: „Ukončíme toto trápenie!“, ju násilím odtiahol do obývacej izby, kde ju zvalil na zem, prisadol ju, jednou rukou jej držal ruky za chrbtom a druhou rukou jej zakryl nos a ústa tak, že nemohla dýchať, pričom počas zápasu sa poškodenej podarilo niekoľkokrát vymaniť z jeho úchopu a kričať o pomoc, avšak on od svojho konania neupustil a neustále sa snažil poškodenej zakryť dýchacie otvory úst a nosa, pričom od svojho konania upustil až v okamihu, keď začul búchanie na vchodové dvere do bytu osobou XXXXX, XXXXX a jeho následnom násilnom prekonaní vchodových dverí, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej XXXXX zranenia a to exkoriáciu na nose, opuch tváre vľavo, modriny na predlaktí vpravo, hematómy na obidvoch ramenách

a psychickú traumu.

V priebehu vyšetrovania boli za účelom náležitého objasnenia veci po stránke skutkovej i právnej vykonané viaceré dôkazy spočívajúce vo výsluchu XXXXX v procesnom postavení obvineného (č.l. 67-79), výsluchu menovaného pred sudcom Okresného súdu XXXXX III v rámci rozhodovania o vzatí jeho osoby do väzby (č.l. 42-46), výsluchu poškodenej XXXXX (č.l. 105-121), výsluchu svedkov XXXXX (č.l. 131-134), XXXXX (č.l. 135-140), npráp. XXXXX (č.l. 141-147), nstržm. XXXXX (č.l. 147-152), XXXXX (č.l. 153-156) a XXXXX (č.l. 157-161), v podaní znaleckých posudkov MUDr. Moravanského, PhD. (č.l. 164-185), XXXXX (č.l. 194-209), XXXXX (č.l.214-236 a č.l. 239-252) a XXXXX (č.l. 257-291), ako aj ďalšie dôkazy, vyplývajúce zo zápisníc o prehliadke tela XXXXX (č.l. 292-297) a XXXXX (č.l. 299-303 a č.l. 304-308) a ich príloh, zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu XXXXX (č.l.298), zo zápisnice o obhliadke miesta činu a jej príloh (č.l. 316-327), zo záznamov o komunikácii obvineného s poškodenou a inými osobami (č.l. 337-367) a ostatného spisového materiálu.

Po preskúmaní a vyhodnotení vyššie uvedených dôkazných prostriedkov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10 a ods.12 Trestného poriadku som dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosti a dôkazy, o ktorých sa podrobnejšie zmienim nižšie v texte, bude namieste skutok posudzovať ako zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Prezentácia právnych a skutkových úvah vo vzťahu k naznačenej zmene právnej kvalifikácie je potrebná, a to aj napriek tomu, že trestné stíhanie je (bude) zastavené z dôvodu, že obvinený zomrel. O skutočnosti, že obvinený zomrel, sa prokurátor neoficiálnou cestou – z telefonického oznámenia obhajcu obvineného – dozvedel dňa 20.09.2019 (vid' úradný záznam na č.l. 51 doz. spisu), teda až po tom, čo bolo z jeho strany pristúpené po preštudovaní spisu k zmene právnej kvalifikácie skutku. Vzhľadom aj na závažnosť pôvodného právneho posúdenia skutku vyšetrovateľom v uznesení vo vznesení obvinenia, bolo namieste sa jej venovať (zmene kvalifikácie a jej dôvodom) aj v rámci tohto typu meritórneho rozhodnutia, ako som to už vyššie naznačil.

Z doposiaľ vykonaných dôkazov, najmä s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalca XXXXX, PhD. možno konštatovať, že zo strany obvineného došlo k spáchaniu skutku tak, ako bol tento prezentovaný poškodenou a opísaný v skutkovej vete. Je zrejmé, že zranenia XXXXX mohli vzniknúť práve spôsobom, aký uvádzala. Povaha zranení (povrchové rany, pomliaždeniny a výrony), ako aj ich umiestnenie na tele poškodenej (na tvári, na temene hlavy, na zadnej časti ramien, na nohách a rukách), jednak zodpovedajú popisu priebehu útoku obvineného XXXXX, a zároveň vylučuje pravdivosť tvrdení obvineného o tom, že sa snažil XXXXX zdvihnúť zo zeme a že on sám na zemi nebol. Jeho opis spáchania skutku je oproti výpovedi XXXXX menej detailný a v niektorých častiach až vágny, pričom zásadný rozdiel bolo možné pozorovať **najmä v interpretácii jeho úmyslu a teda motívov jeho konania v jednotlivých fázach útoku samotnou XXXXX.**

V zmysle záverov dotknutého znaleckého posudku č. 14/2019 XXXXX, PhD., znalca v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (č.l. 177-184),

boli u poškodenej zistené zranenia tak, ako sú uvádzané v skutkovej vete. Z forenzo-medicínskeho hľadiska sa jedná o ľahkú poruchu zdravia, pričom poranenia vznikli pôsobením nízkej (v prípade odrenín) až stredne silnej (v prípade krvných výronov) intenzity násillia, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť, neobmedzovali poškodenú v obvyklom spôsobe života a ani nezanechajú trvalé následky.

Analýzou výpovede poškodenej vo vzťahu k zisteným poraneniam a známkam násillia je podľa znalca možné uviesť, že v oblasti rúk či zápästí XXXXX neboli zistené nálezy indikujúce intenzívne zovretie rúk inou osobou. V danej súvislosti však znalec nevlúčil zovretie rúk menšej intenzity v kontexte vyjadrení poškodenej, že obvinený ju „odviedol do obývačky“ alebo „tlačil do obývačky“.

Vo všeobecnosti vzhľadom k výpovedi poškodenej znalec konštatoval, že stopy po pôsobení násillia na tele XXXXX sú v súlade s priebehom útoku tak, ako ho opísala vo svojej výpovedi. Jedná sa síce o minimálne známky násillia na tele poškodenej, avšak napriek tomu môže ísť o ucelený súbor poranení a stôp po pôsobení násillia, ktoré v zhode s tvrdeniami poškodenej mohli vzniknúť v dôsledku **viacfázového fyzického brachiálneho útoku inej osoby voči XXXXX. Pri prítlaču nosa a úst (a to aj pri striedaní prítlaču jednou rukou) mohla poškodená pociťovať pocit nedostatku vzduchu, a to najmä pri fyzickom zápase sprevádzanom zrýchleným dýchaním. Nad rámec toho znalec poukázal aj na správu o zásahu rýchlej zdravotnej pomoci, v zmysle ktorej u poškodenej bol pri ošetrovaní pozorovaný opuch tváre vľavo, v prípade ktorého sa môže jednáť o akútnu poúrazovú zmenu tváre, manifestujúcu sa v čase znaleckého vyšetrenia v podobe resorbujúceho sa krvného výronu bez opuchu.**

Poranenia poškodenej sa mohli prejavovať bolestivosťou dotknutých častí tela, ktorá bola mierneho stupňa s trvaním 2-5 dní. V dôsledku zranení XXXXX nebola priamo ohrozená na živote (ani jej nehrozil vznik závažnej poruchy zdravia) – prítlačením ruky inej osoby súčasne cez oblasť úst a nosa (resp. prekrytie dýchacích otvorov rukou útočníka) pri pretrvávajúcom takéhoto mechanizmu násillia však dochádza k navodeniu stavu dusenia a nebezpečenstvu vzniku asfyxie (nedostatok vzduchu a najmä kyslíka v organizme). Pri dostatočne dlhotrvajúcom útoku súčasným prekrytím alebo stlačením dýchacích otvorov nastáva bezvedomie v priebehu niekoľkých desiatok sekúnd a v priebehu niekoľkých minút (u dospelaj osoby približne 6-9 minút trvania asfyxie) môže takýto stav dusenia viesť k nezvratným zmenám mozgových buniek so smrťou postihnutej osoby. Útok smerovaný na dýchacie otvory (nos a ústa) človeka je teda možné považovať za útok na životne dôležité orgány s cieľom navodenia stavu dusenia, ktorý môže predstavovať bezprostrednú príčinu smrti zadusením. **V posudzovanom prípade, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, nedošlo zo strany obvineného k súčasnému prekrytiu dýchacích otvorov na tvári poškodenej.**

Tu je v prvom rade namieste uviesť rozdielne chápanie významu vyslovenia vety o ukončení spoločného trápenia, ktorú poškodená vyhodnotila ako indikátor úmyslu XXXXX usmrtiť ju a obvinený podľa jeho tvrdení mienil ako snahu o začatie rozhovoru o ukončení ich vzťahu. Nasledoval prvotný okamih obmedzenia osobnej slobody poškodenej jej chytením za ruky a ťahaním/tlačením z kuchyne smerom do obývačky. Obvinený situáciu prezentoval tak, že chcel poškodenú odviesť do obývačky a tá sa začala neadekvátne brániť. Je zrejmé, že opísané konanie

obvineného bolo jednoznačne neprimerané a nevhodné (bez ohľadu na jeho úmysel, nakoľko bezpochyby mal možnosť pokojnej iniciácie rozhovoru bez fyzickej interakcie s poškodenou) – najmä za podmienok pretrvávajúcej stresovej situácie niekoľkomesačného vzájomného spolužitia, ktorého vyvrcholením mal byť nastávajúci koniec spoločného vzťahu a odsťahovanie sa XXXXX. Toto konanie obvineného (s ohľadom na to, že zovretie rúk poškodenej z jeho strany bolo realizované zozadu a teda pre poškodenú bezpochyby prekvapivo), aj v kontexte bezprostredne predchádzajúceho vyslovenia vety o ukončení trápenia, poškodená opäť vyhodnotila ako manifestáciu úmyslu XXXXX usmrtiť ju. Reakcia poškodenej sa nejaví byť zjavne nelogickou, avšak je namieste poukázať na vyššie prezentované zistenia znalca XXXXX, PhD., vo vzťahu k zisteným poraneniam a známkam násillia v oblasti rúk a zápästí XXXXX. Nakoľko neboli zistené nálezy indikujúce intenzívne zovretie rúk poškodenej inou osobou a pri súčasnom pripustení zovretia rúk menšej intenzity, možno konštatovať čiastočnú opodstatnenosť argumentácie obvineného. Je totiž opodstatnené domnievať sa, že prvotné zovretie poškodenej obvineným (najmä s ohľadom na zjavný nepomer fyzickej sily obvineného a poškodenej v prospech XXXXX), by v prípade úmyslu obvineného usmrtiť poškodenú rozhodne bolo realizované intenzívnejším spôsobom, ako tomu v skutočnosti bolo.

Následný priebeh potýčky, kedy poškodená sa v obave o svoj život začala aktívne brániť, pričom sa ocitla na zemi a snažila sa kričať o pomoc, je opäť zo strany XXXXX a XXXXX interpretovaný rôzne. Poškodená uvádza, že kričala v dôsledku zhodenia na zem a snahy obvineného udusiť ju prekrytím dýchacích ciest. Obvinený argumentuje, že po nesprávnom vyhodnotení jeho úmyslov XXXXX sa menovanú snažil „utíšiť“ a situáciu upokojiť. Tu je opäť zrejmé, že z jeho strany došlo k absolútne neprimeranému konaniu (opäť, bez ohľadu na jeho úmysel, nakoľko po celý čas mohol od poškodenej odstúpiť a verbálne/neverbálne jej dať najavo, že jej z jeho strany nehrozí žiadne nebezpečenstvo), ktoré opäť iba eskalovalo fyzickú potýčku s poškodenou do jej ďalšej fázy. Obvinený totiž ním prezentovanú snahu utíšiť poškodenú manifestoval zásahmi jeho rúk do oblasti tváre poškodenej, čo sa jednoznačne muselo prejaviť aj striedavým prekrytím dýchacích otvorov XXXXX (najmä vzhľadom na vzájomnú blízkosť úst a nosa v tvárovej oblasti) a rezultovalo do zintenzívnenia jej snahy brániť sa voči útokom XXXXX (a to jednak vlastnou aktívnou obranou, ale aj výkrikmi o pomoc). Po celý čas páchania skutku pritom zo strany XXXXX dochádzalo k obmedzovaniu osobnej slobody poškodenej v tom zmysle, že táto ani prostredníctvom aktívneho odporu nebola schopná opustenia miestnosti a ani pohybu (v dôsledku vzájomnej polohy ich tiel počas toho, ako ležala). Toto opäť aj v kontexte pretrvávajúcich zásahov obvineného do jej fyzickej integrity prekryvaním jej dýchacích ciest vyhodnocovala ako hrozbu jej usmrtenia a kričala o pomoc, na čo obvinený reagoval intenzívnejšou snahou o fyzické zabránenie jej verbálnym prejavom a ďalším obmedzovaním možností jej pohybu.

V zmysle zistení XXXXX zo znaleckého posudku XXXXX XXXXX, PhD., bola u poškodenej pozorovaná zvýšená pravdepodobnosť nesprávnej interpretácie vonkajších podnetov v prípadoch, kedy sa XXXXX nachádzala v pre ňu neprirodzenej a stresujúcej situácii. Rovnako znalec konštatoval, že spoločné súžitie s XXXXX počas mesiacov bezprostredne predchádzajúcich spáchaniu skutku pre XXXXX predstavovalo zvýšenú psychickú záťaž, sprevádzanú prehlbujúcim sa negatívnym vnímaním osoby obvineného (až do takej miery, že poškodená v ňom videla ohrozujúci prvok). Na strane obvineného znalec taktiež

v rámci posudku č. 4/2019 konštatoval vnímanie situácie bezprostredne predchádzajúcej spáchaniu skutku ako nadmernú psychickú záťaž.

Reakcia XXXXX, vzhľadom na absolútne neprimerané konanie obvineného, je teda vskutku pochopiteľná – táto skutočnosť však nemá žiadnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k jej objektívnej správnosti. Tu je namieste poukázať v prvom rade na to, že pôvodná právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, bola v časti konštatovania úmyslu obvineného zavraždiť poškodenú determinovaná najmä skutočnosťami uvádzanými XXXXX. Pri znalcom opakovanom zdôrazňovaní náchylnosti poškodenej v stresujúcej situácii nesprávne vyhodnotiť vonkajšie podnety a pri súčasnom vyhodnotení situácie bezprostredne predchádzajúcej spáchaniu skutku ako výrazne stresujúcej, však možno konštatovať, že boli objektívne naplnené všetky podmienky toho, aby u poškodenej aj vzhľadom na krajne neprimerané správanie sa obvineného došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu vonkajšieho podnetu (opísaného konania XXXXX) ako snahu o usmrtenie jej osoby.

Okrem tohto vyhodnotenia situácie je nutné poukázať aj na vyššie opísanú nízku intenzitu uchopenia poškodenej za ruky v priestore kuchyne, nízku závažnosť jej zranení, fyzický nepomer medzi obvineným a XXXXX a skutočnosť, že obvinený mal so synom XXXXX preukázateľne dohodnuté náhradné bývanie pre prípad vystaňovania sa od poškodenej. Uvedené indikuje jednak to, že si obvinený napriek fyzickej prevahe nad poškodenou nepočínal tak, aby jej spôsobil závažné zranenia (hoci vzhľadom na moment prekvapenia a skutočnosť, že poškodená sa bezprostredne po jej vyvlečení z kuchyne ocitla na zemi, chrbtom k obvinenému, ktorý držal jej ruky) napr. údermi alebo kopmi (t.j. fyzickým násilím vyššej intenzity), prípadne škrtením alebo použitím akéhokoľvek predmetu ako zbrane. Je nutné podotknúť, že v prípade existencie úmyslu obvineného usmrtiť poškodenú mal XXXXX možnosť (nakoľko vstal skôr ako poškodená a teda si okolnosti vedel pripraviť tak, aby jeho úmyslu svedčali) a aj prostriedky (v podstate všetko zariadenie bytu, prípadne aj iné predmety, ktoré si vopred mohol zaobstarať) na to, aby svoj zámer realizoval s vysokou pravdepodobnosťou úspechu usmrtenia poškodenej. Rovnako je podstatnou aj skutočnosť, že sa so synom XXXXX v podstate deň pred spáchaním skutku dohodol na poskytnutí náhradného ubytovania, čo taktiež indikuje jeho úmysel tak, ako ho prezentoval počas vlastnej výpovede v procesnom postavení obvineného. Je namieste poukázať aj na hodnotenie obvineného znalcom ako osoby, ktorá myslí konvenčne, uvedomuje si prípadné dôsledky svojho konania a v ich kontexte svoje správanie dokáže regulovať, pričom sa neuchyľuje k agresívnej forme presadzovania uspokojenia vlastných potrieb.

Vynímajúc výpoveď XXXXX je motív obvineného v rámci spisového materiálu zadokumentovaný iba nepriamou formou, a to výsluchom oboch službukonajúcich príslušníkov Policajného zboru, ktorý po príchode na miesto činu vstúpili do bytu poškodenej a obvineného vyťažovali ohľadom toho, prečo skutok spáchal. V tejto súvislosti podotýkam, že XXXXX sa v danom čase nachádzal v stave poznačenom stratou krvi (čo preukázateľne môže spôsobiť skreslenie vnímania reality), spáchaním skutku a predchádzajúcim niekoľkomesačným stresujúcim súžitím s poškodenou – uvedené stavy (najmä ten fyzický) jednoznačne mohli skresliť jeho vnímanie obsahu komunikácie s príslušníkmi Policajného zboru. V neposlednom rade podotýkam, že ako osoba v tom čase podozrivá zo spáchania závažného

trestného činu v štádiu pokusu nemal byť obvinený príslušníkmi Policajného zboru (aj vzhľadom na jeho fyzický stav) na mieste vôbec vyťažovaný ohľadom okolností spáchania skutku a vlastného motívu – keď, tak jednoznačne až po patričnom poučení jeho osoby ohľadom práva nevypovedať. Uvedenie motívu obvineným za vyššie uvedených okolností teda z právneho hľadiska nemožno brať do úvahy ako indikátor existencie jeho úmyslu usmrtiť poškodenú, nakoľko bolo dosiahnuté nezákonným spôsobom.

V zmysle vyššie uvedeného je dôvodné konštatovať, že v rámci spisového materiálu nedošlo k žiadnemu objektívnemu zadokumentovaniu úmyslu obvineného usmrtiť poškodenú, pričom naopak, zistený spôsob vnímania vonkajších podnetov, zvýšený stres poškodenej, okolnosti spáchania skutku a aj jeho zadokumentované následky indikujú pravdivosť tvrdenia obvineného, že XXXXX usmrtiť nechcel. Uvedené však v kontexte vyššie opísanej zjavnej neprimeranosti konania XXXXX jednoznačne indikuje, že menovaný poškodenú obmedzoval na osobnej slobode (uchopením zozadu za ruky, ťahaním do priestoru obývačky, prisadnutím, snahou o zamedzenie kriku o pomoc, ťahaním za nohy do priestoru inej izby), pričom toto vykonal bez zjavného dôvodu a napriek tomu, že po celý čas páchania skutku mal možnosť upustiť od svojho protiprávneho konania.

Vyhodnotiac vyššie uvedené dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní jednotlivo, ako aj v ich súhrne, považujem za nespochybniteľne preukázaný výsledok, že obvinený svojej družke XXXXX ako blízkej osobe násilím neoprávnene bránil užívať jej osobnú slobodu, čím spáchal zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

V priebehu vyšetrovania, po zmene právnej kvalifikácie skutku a oznámení tohto postupu oprávneným osobám (stranám konania), vyšla najavo skutočnosť (na základe telefonického a následného písomného oznámenia obhajcu obvineného), že obvinený dňa 20.09.2019 zomrel s tým, že za účelom potvrdenia tejto dôležitej skutočnosti si prokurátor dňa 30.09.2019 vyžiadaval od Miestneho úradu XXXXX – Ružinov, Matričný úrad, Mierová 21, XXXXX úradný výpis z knihy úmrtí osoby obvineného XXXXX, nar. XXXXX.

Dňa 10.10.2019 bol na Krajskú prokuratúru XXXXX doručený z Mestskej časti XXXXX – Ružinov, Matričný úrad, Mierová ul.č. 21, XXXXX úmrtný list – Oznámenie o úmrtí zo dňa 07.10.2019, XXXXX z obsahu ktorého vyplýva, že obvinený zomrel dňa 20.09.2019 v mestskej časti XXXXX – Ružinov.

Podľa § 215 ods.1 písm. d/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods.1 písm. d/ Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, proti tomu, kto zomrel.

Zo stručného výkladu vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že v prípade, ak je zistená niektorá skutočnosť uvedená v § 9, prokurátor zastaví trestné stíhanie ihneď, len čo sa o takomto dôvode dozvedel. Zmiený postup prokurátora je obligatórny.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné vo veci rozhodnúť tak, že ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Pravda
prokurátor